

177 ²³/₁₁ 15: 1. Beh. af F. t. L. om særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer. 178

paa nogen Maade er fyldestgørende. Den lyder nu: Forslag til Lov om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer. Det er allerede langt, men skulde det betegnes rigtigt, skulde det hedde videre: samt om Ændring i Oktrojen af 4. Juli 1818 § 50, i Lov Nr. 157 af 12. Juli 1907, i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 og endelig i Lov om Stempelafgift af 13. Maj 1911. Jeg har udtrykt det saa kort som muligt, men en saadan Titel vilde blive en ganske formidabel Titel, den vilde tage vistnok den første halve Side af Lovforslaget. Man har imidlertid end ikke antydning, at Lovforslaget gør Ændringer i de nævnte Love. Det er altid ubehageligt, som det ofte er omtalt her, at man, naar man tager en Lov frem, skal vide en utrolig Besked med de mange Ændringer i Loven, der tidligere er sket, og at man derfor skal søge Oplysninger mange andre Steder, end man skulde tro. Ganske vist har Ministeren Bemyndigelse til at lade Stempel-loven af 1911 optrykke, men jeg vil dog henstille, at man føjer et lille „m. m.“ til Titelen, det er dog meget beskedent.

I § 1 staar der, at man skal betale Stempelafgift ved Overdragelse af Aktier og lignende offentlige Værdipapirer. Jeg vilde ønske, at man fik en Definition af, hvad der falder ind derunder — det kan vel naas i Udvalget. Der er her ikke omtalt Andelsbeviser; jeg gaar ud fra, at de, naar de omsættes, ogsaa er Genstand for denne nye Afgift. I § 25 tales der nemlig om Stempling af Aktier og Andelsbeviser, og det vilde derfor sikkert være rettest, at man straks fastslog, hvad der menes, om Andelsbeviser kun det ene Sted, hvor de nævnes, falder ind under Lovens Bestemmelser, eller om de ogsaa gaar ind under Udtrykket „lignende offentlige Værdipapirer“. Hvad der er Ret det ene Sted, maa vel ogsaa være det paa det andet.

I § 16 tales der om Tilsynsmyndighedernes Diskretionspligt, hvorom den højterærede Minister ogsaa har talt; jeg vilde ønske, at Pligten var udtrykt noget skarpere; man har et Forbillede i Indkomstskatteloven af 8. Juni 1912, hvor Diskretionspligten er udtrykt tydeligere og adskiltigt skarpere end her.

I § 23 kommer der et Forhold frem, som er ganske ejendommeligt, nemlig dette, at Rigsdagen kan vedtage og Kongen under-

skrive en Lov, hvis Gyldighed delvis kan ophæves af Nationalbankens Aktionærforsamling. Jeg tror, at dette Forhold ikke er ganske værdigt. Selv om det har Hastværk med denne Lov, og selv om Finansministeren har Ret i, at Staten mister en Indtægt, eller at den i alt Fald ikke faar den, inden Loven er færdig, havde det været ønskeligt, at Staten havde sikret sig, at denne Lov, naar den er fuldt færdig, ikke er afhængig for et enkelt Punkts Vedkommende af en Aktionærforsamling i Nationalbanken. Hvis den siger: Nej, vi har vor Ret i Henhold til Oktrojen og agter ikke at gaa ind paa denne Stempelafgift, saa er det fuldt lovligt, men saa skabes der derved en Slags Enklave i Kongeriget, en Stat i Staten, hvor der kan handles udenom de Bestemmelser, som ellers gælder — nemlig den røde Bygning, hvor Nationalbanken har sit Sæde.

Det var altsaa § 23, der indfører en Forandring i Loven om Nationalbankens Oktroj. § 24 indfører i Virkeligheden en Forandring i Skatteloven af 8. Juni 1912, der paalægger Banker, Sparekasser og lignende Pligt med Hensyn til Oplysninger til Skattemyndighederne, idet man her udvider det til, at nu skal ogsaa Vekselerere og andre, der er pligtige i Henhold til denne Lov til at benytte Blankethæfter, give saadanne Oplysninger. Det er allerede nævnt; hvor uheldigt det er. Det forekommer mig, at det er lidet tiltalende at gaa den Vej; men skal man det endelig, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at saa bør det dog indskrænkes til de Papirer, her er Tale om. De paagældende skal dog vel ikke give Oplysninger om deres øvrige Virksomhed (Afbrydelse). Men der staar i § 1, at det er om „Overdragelse af Aktier og lignende offentlige Værdipapirer“, at der træffes Bestemmelse. Nu er vi altsaa enige om, at Obligationer er undtagne. Men i § 24 tales der kun om „Værdipapirer“, der tales ikke om Aktier alene, ikke om Obligationer alene, der tales i Virkeligheden om Vekselerernes samtlige Omsætninger med samtlige Papirer. Det er oven i Købet mere, end vi har Lov til at bygge paa denne Lov. Jeg mener, som sagt, det er uheldigt at paalægge denne Oplysningsforpligtelse; men vil man endelig gøre det, bør man indskrænke den til det, som Loven taler om,